

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر هم بستگی قومی در کردستان عراق و سوریه بر معادلات امنیتی خاورمیانه از منظر موازنه فراگیر (۲۰۲۰-۲۰۰۵)

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

ساریسا اردلان - دانشگاه گیلان

احمد جانسیز - دانشگاه گیلان - گروه علوم سیاسی

خلاصه مقاله:

چکیده: ظهور مجدد هم بستگی قومی در قرن بیست و یکم در دو شکل «رهایبی بخش» و «نژادگرایانه»، برخی از احزاب سیاسی را وارد ورطه سیاست عملی کرده است. هم بستگی قومی به مثابه ایده رهایبی بخش، در تاریخ مبارزات کردها - به عنوان بزرگ ترین ملت بی دولت در میان چهار کشور ایران، عراق، ترکیه و سوریه - دارای اهمیت است. بررسی داده ها و حوادث تاریخی مرتبط با مسئله، و هویت کرد، نشان از تاثیرگذاری آن بر نظم منطقه ای و مسائل امنیتی خاورمیانه دارد. با تشکیل اقلیم خودمختار کردستان در شمال عراق، ایده هم بستگی قومی توانست به خود عینیت ببخشد. این عینیت بخشی، این بار در چارچوب فدراسیون دموکراتیک شمال سوریه انجام گرفت. نظر به اینکه مسئله چالش کردها با دولت مرکزی همواره در این کشورها وجود داشته، این عینیت بخشی باعث مضاعف شدن مشکلات در شرایط بحرانی خاورمیانه شده است. در این پژوهش که با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی، به رشته تحریر درآمده و روش گردآوری داده های آن فن کتابخانه ای و رسانه ای است، برآنیم تا علاوه بر بررسی رفتارهای متناقض دولت های مذکور در قبال دو اقلیم یادشده از منظر موازنه فراگیر، پاسخی برای این پرسش بیابیم که: هم بستگی قومی کرد در اقلیم های کردستان عراق و سوریه چگونه می تواند بر رفتار دولت های منطقه تاثیر بگذارد؟ نظر به داده های تاریخی در روابط کشورهای منطقه و جهانی با یکدیگر و به ویژه نسبت به مسئله کردها، با عینیت بخشی هم بستگی قومی در دو اقلیم کردستان، رفتارهای دولت های پیرامون نسبت به کردها از یک حس هم بستگی قومی به یک هم بستگی قومی عینیت یافته در حکومت های خودمختار، تغییر یافته است.

کلمات کلیدی:

اقلیم کردی، کردها، هم بستگی قومی ناسیونالیسم قومی، خاورمیانه، موازنه فراگیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1536910>

